

Տարեկան գինը 10 լուրջի, կէս տարվանը 6 լուրջի
Առանձին համարները 7 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ
Մեր հասցէն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ»,
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

ԱՐԴՅՈՒՆ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտական 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուավ.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են

ՆԵՐԿԱՅ 1892 ԹԻԱԿԱՆԻՒՆ
20-ՐԴ ՏԱՐԻ “ՄԾՎԱԿ” 20-ՐԴ ՏԱՐԻ
ԴՐԱԿՈՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԾՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Հրատարակվում է Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պրօգրամայով։ Մենք ստանում ենք սեփական ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ։
 «ՄՇԱԿԻ» տարեկան գիմը 10 բուբլի է, տասն և մեկ և տասն ամսվանը՝ 9 ր., ինն և ութ ամսվանը՝ 8 ր., եօթ ամսվանը՝ 7 ր., վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր. երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր., մի ամսվանը՝ 1 բուբլի։
 Գրվել «ՄՇԱԿԻՆ» կարել է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԼ (Քարօնսկայա և Բաղադրայա փողոցների անկիւնում, Թամանցեմի տանը)։

Յատարակութիւններ բնույնվում են թէ հայրէն, թէ ոռոսերէն և թէ օտար լեզուներու

Յայտարարութիւններ ըսդունվում են թէ հայերէն, թէ ռուսներէն և թէ օտար լազուսուրկ քառին գծարվում է 2 կոպէկ։

«Ծակի» առաջին երեսի վրա մասնաւոր յայտարարութիւններ չեն տպագրվում, այլ տպագրվում են միմիայն՝ լազարների յայտարարութիւնները, մահացուցակները և պաշտօնական համատութիւնների յայտարարութիւնները, որոնց համար կրկնակի է գծարվում։ Մահացուցակի տպագրելու առաջին երեսի վրա արժէ 4 լուսի, իսկ չորրորդ երեսի վրա՝ 2 լուսի։

Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ Ա.ԲՇԲՈՒՆԻ

Տիկին Թագուհի Յարութիւնեան, Արշակ և Գէորգ Սերովեան Տէր-Զանեանները, Վառվառէ Մունթոյեան, Կատարինէ Խումարեան և Մարթա Զախութեան՝ սրտի ցաւով յայտնելով առաջինն իր ամսւանու և մնացածները իրանց հօր՝ Սերովի ԳէՈՐԳԵԱՆ ՏէՐ-ԶԱՆԵԱՆԻ մահը, խնդրում են իրանց ազգականներին և ծանօթներին չնորհ բերել յուղարկաւորութեան, որ տեղի կունենայ կիրակի օր, փետրվարի 2-ին, առաւտուեան 10 ժամին, Հաւլաբար, Կոնստանտինովսկայա փողոցում գտնիվող իր սեփական տնից, № 6, գեպի էջմիածնեցոց ս. Գէորգ եկեղեցին, և այստեղից Խօջիվանքի գերեզմանատունը։ Հոգեհանգիստը կը կատարվի փետրվարի 1-ին, շաբաթ երեկոյեան, ժամը 7-ին։

ԲՈՎԱՆԴԻԱԿՈՒԹԻՒՆ
Վաղվայ ընտրութիւնները.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. «Օրէանի կոյսը» պիէսան. Գատաստանական դահլիճից. Նամակ Մօնկվայից. Նամակ Խորմբագին. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կյարէնսեան զքսի թաղումը. Յունաստանի դրուժինը.—ՀԵՇՈՎԻԻՐՆԵՐ.—ՏԵՂԵԿԱՑՈՅՑ.—ՅԱՅՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Ս. Շահագիդիան չափաւորութեան ասպետի դատի առջև.

իսկ եկեղեցական իրաւաբանական, վարչական, կանոնական և տնտեսական մասին միշտ փոփոխ վել է դարձերի ընթացքում և կարող է ուրեմն փոխվել, առ աջակի մել և ապագայում:

Վաղվայ ընտրութեան պէտքը է հասկանան, որ այդպիսով երկու հայեացք կապահպահութեան մասին է գերազանց այդ հարցի վերաբերմանը: Նրանք, որոնք

ՎԱՂՎԱՑ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

բութիւնները։
Ընտարողները չը պէտք է կուրօրէն ընտարեն այս կամ այն մարդուն, այլ պէտք է նախ քան մարդկանց քուէ տալը՝ հասկանան թէ ինչ տեսակ մարդիկ են ընտրում։
„Մշակի“ № 9-ի մէջ մենք ասեցինք որ ուրիշ բան է կրօնը, ուրիշ բան է եկեղեցին։ Մենք այդ յօդուածում խօսում եինք դիմէ, յարմարվի ժամանակի պաշանձներին կրօնը չէ կարող փոփոխվել կամ՝ առաջադիմել բայց եկեղեցին՝ որը մարդկայի հաստագութիւն է, եկեղեցական կազմակերպութիւնը՝ որը ուրիշ բան չէ եթէ ոկրօնական օր էն սղը ու թիւն, նա որպէս ամեն օրէնսդրութիւն, լինի դա քաղաքացիական թէ քրէական, —կարող է միշտ գարերի ընթացքում փոփոխվել և իրա

փոխութեան մասին՝ ոմանք միամտութեամբ, ոմանք էլ չարամտութեամբ, ջանում են բացատրել սխալ կերպով, հաւատացնելով որ մենք այդ յօդուածներով քիչ է մնում կրօնափոխութիւն ենք քարոզում: Սակայն քիչ թէ շատ լուրջ կերպով մտածող մարդը չէ կարող չը հասկանալ որ մեր յայտնած գաղափարները եկեղեցու բարեփոխութեան մասին ոչինչ գործ չունեն կրօնի էութեան, եկեղեցու բուն կրօնական, դաւանաբանական (դօգմատիական) մասի հետ:

պահպանողական երին, որոնց համար թանդ են հին կազմակերպութեան ձևերը, չը նայելով որ այդ ձևերը այլ եւ չեն համապատասխանում ժողովրդի ժամանակակից կենսական պահանջներին և նոյն իսկ ապերջանիկ են դարձնում ժամանակակից մարդկային հասարակութիւնը:

Այս, այն բոլորը, որը կրօնին չէ վերաբերում, այլ եկեղեցական հնացած կազմակերպութեան, դա ոչինչ կապ չունի քրիստոնէական վեհ կրօնի, կրօնական դաւանաբանական մասի հետ:

Կրօնը բարեփոխել, նորոգել, չէ կարելի,

դրանով՝ մազի չափ անգամ չի փոխվի քրիստոնէական կրօնը, լուսաւորչական ե-կեղեցու բուն կրօնական բարոյական կողմը, այլ ընդհակառակն աւելի էլ կը մաքրվի իր էութիւնը նսեմացնող կողմակի ար-գելասիթ զեղծումներից և խճռումներից։ Մինք խօսում ենք քահանաների մու-րացկան դրութեան մասին, անկախ ընա-ւորութիւնից նրանց զուրկ լինելու մասին, աղքատների կարիքները նրանց անտես առ-նելու մասին, մենք խօսում ենք եկեղեցա-կան կալուածների տնտեսական կառավա-րութեան մասին, քահանաներին հաս-տատ ո.ո.ձիկով ապահովացնելու մասին, տգետ, անզրագետ, կասկածաւոր բարոյա-կանութեան տէր մարդկանց քահանայ ձեռնադրելու մասին, քահանաներից, քա-րողիքներից, եկեղեցուց ժողովրդի զուրկ մնալու մասին, և վերջապէս մեր վերև ակնարկած այն բազմաթիւ զեղծումնե-րի և խճռումների մասին, որոնք պատճառ են լինում ժողովրդի դժոխութեան և խանգարում են նրա անդորր և երջանիկ կեանքը։ Ճայն, ոչ ոգևորիչ շարժուածքներ, ոչ հերոսունու-արտայացութիւն։ Օրէանի կոյսի դեր՝ վեր էր տիկին Սիրանոյ-շի ոյժերից, —ահա ճշմարտութիւնը։ Եւ Թիֆլիսի այն հասարակութիւնը, որը տեսել էլ անցեալ տարի տ. Երմոլօվային այդ դերում, որը իր խաղով ցնցեց բոլոր հանդիսականներին, զարմանում էր, թէ ինչպէս տիկին Սիրանոյ յանձն է առել կատարելու այդ դերը։ Շատ մար-դիկ չը սպասեցին մինչև խաղի վերջը։ Զարմանալի է մինչև անգամ, որ տիկին Սիրա-նոյշ չէր աշխատել իր հագուստը յարմարեցնել դրամայի պահանջներին։ Օրէանի կոյսը հագնվում է պարզ, անպանոյն։ Կրում է կրծքին պողպատէ զրահ, և ոչ թէ զիզի-պիզի գգեստ, զարդար-ված գեղնագոյն փողերով, որոնք նոյնքան նման էին «պողպատէ զրահին», որքան տիկին Սիրա-նոյշ Շիլէրի ստեղծած Օրէանի հերոսուհուն։ Աւելացրէք դրա վրա և այն, որ գերակատարնե-րից շատերը չէին խաղում, այլ միայն պ. Բար-խութպարեանի թարգմանած ոտանաւորներն էին անգիր ասում (այն էլ շատ վատ սերտած) և ա-ստ իր հասևանար, մե՛ ինչու անսեան 20-ի

9. u

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

«ՕՐԼԵԱՆԻ ԿՈՅՍԸ» ՊԻԷՍԱՆ

1429 թւին Ֆրանսիան յուսահատութեան
մէջ էր: Ֆրանսիական զօդքերը ջարդվեցան ան-
զլիացիներից, Կարողոս թագաւորը երկու անգամ
յալթված՝ պատերազմի դաշտից փախստ: Անգ-
լիացիք հասան մրնչե Օրլէան... Նրկիրը ողբի
մէջ, ամենքն էլ սպասում էին, որ շուտով գե-
րութեան շղթան կը դցեն ամբողջ Ֆրանսիայի
վիզը. ել յոյս չը կար.....

Ես ահա այդ ծանր միջոցին, ազգի յուսահատ
րօպէին, Լօթարինկիսայի Դօմըլիմի գիւղից գուրս
է զալիս մի հովուի աղջիկ, ժաննա դ'Արկ անու-
նով, և ովեռոված հայրենիքի ազատութեան գա-
ղափարով, ներչնչված սրբազն զգացմունքներով,
գուրս է գալիս հրապարակ, իր անձով ոգնորում է
սառն սրտերը, կենդանութիւն է տալիս և թա-
գաւորին, և իշխաններին, և ժողովրդին և այդ-
պիսով փրկում հայրենիքը վերջնական անկումից,
ստորացուցիչ պարտութիւնից....

Ահա թէ ինչու ժաննա գ'Արկի անունը սրբա-
դան նշանակութիւն ստացաւ ֆրանսիացիների
համար, որոնք պարծանգով են յիշում այդ ար-
տասովոր, չնաշխարհիկ կնոջ անունը և գործերը:

Անցան տարիներ, բայց պատմական հերոսու-
հու յիշատակը չը նսեմացաւ. նրա անունը մի-
լիօնաւոր սրտեր ոգնորեց. նա հարուստ նիւթ
մատակարարեց և նկարչի վրձինին, և գրողի
գրչին.... Եւ հէնց նոյն ժաննա գ'Արկն է, որ
Շիլլերի գրչին ստիպեց ստեղծագործել «Օրլէանի
կոյս» գրաման, որը կազմում է բոլոր թատրօ-
նական բէպերառարների զարդը, և որը յունվա-
րի 30-ին հայոց գերասանական խումբը խաղաց

Օրէանի կոյս՝ մի կողմից, Սիրանոյշի բէնէ-
ֆիս՝ միւս կողմից,—ահա հինգչաքթի օրվայ հա-
յոց թատրօնի նշանաւոր նորութիւնը, որը մնձ
բազմութիւն էր զրաւել դէպի թատրօն։ Ամենքն
էլ սրտատրոփ սպասում էին, որ ահա տիկին
Սիրանոյշ Օրէանի կոյսի գերում կողմորի իրանց,
գեղարուեստական զուարձութիւն կը պատճառէ...
բայց աւազ։ Հասարակութիւնն իր յօյսերի մէջ
խաբվեց։ Եւ այն գերասանուէն, որը կեանքից
վերցրած պիէսաներում և Քրանսիական մելօդրա-
մներում, կէս-դրամատիկական և կէս-կօմիտական
դերերում յաճախ մնձ զուարձութիւն էր պատ-
ճառում, Օրէանի կոյսի գերում ոչինչ սպասո-
րութիւն չը թողեց։ Օրէանի հերոսուհուն ար-

ԴԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ ԴԱՀԼԻՑԻՑ

Յունվարի 30-ին, թիֆլիսի նահանգական դարանում քննվեց «Մշակի» աշխատակիցն իւ. Մամեհանի դէմ՝ «Նոր-Դար» թերթի լսմբագրի Կողմանուած գանգապար, որով վերջինը մնդադրում է. Մալումեանին զրպարտութեան մէջ։
Ֆորձի քննութիւնը սկսվեց ժամը 3-ին։ Նագահութեան է՝ իւ. Բարչևսկին. անդամներ՝ Ե. Զենովիչ և Ա. Պաշիկով. քարտուղար Մ. Կամսական։ Դահլիճում ներկայ են բաւականաչափ սովորական կանոնադրութեան պահանջանեցութեան մէջ։

Աերկայ են՝ մնդադրող Ս. Սպանդարեան և իր
շտափանը՝ փաստաբան Նիկ. Խօսրօնիք, մնդա-
դրող Խ. Մալումինան և իր պաշտպան՝ փաստա-
ն. Յ. Խաչատրովիք: Սպանդարեանի կողմից ե-
են վկաներ՝ խսհակ Յարութիւնեան, Գրի-
շահբուդապետեան, Գիւտ քահանայ Աղանեան,
գրատ Միրիմանեան և ճարտարապետ Նիկո-
լոս Գրիգորեան. վեցերորդ վկան ներկայ չէ՝

բարից բացակայ լինելու պատճառով։
Տ. Մալումեան ոչ մի վկայ էլ չէ առաջարկել։
Ասխագահը սովորական հարցումներն անելով
դաշտվողին, թէ քանի տարեկան էք, ինչ կո-
մ ունէք, և ինչով էք պարապում, կարդում է
անդարեանի գանգառք։ Ս. Սպանդարեան գան-
տվում է այսպիս. 1889 թւին «Թիֆլիսի հրա-
րակչական ընկերութեան» ընդհանուր ժողով-
ի առիթով, պ. Մալումեան, «Մշակի» 1889
ի 52 և 53 համարներում, «Վարագոյրի ետեր»
նանգուով յօդուածներում, զրաքարտում է ինձ,
ատառորելով իմ պատիւը և բարի անունը.
որ ես ամեն տեսակ չարագործների գլխաւորն
2) որ իմ անունը վաղուց ի վեր ջնջված է
զրոյների շարքից, 3) որ իմ գլխաւոր քա-
րոծութիւնը կայանում է նրանում, որ ես
փականացրել եմ զէյթունցիների օպտին հաւա-
ծ փողերը, 4) որ ես անպատութիւն եմ քե-
մ հայոց մամուլին, 5) որ ես ամօթ չունեմ և
ու: Ազա պ. Սպանդարեան խնդրում է դատի
ժարկել Խ. Մայումեանին և վերականգնեցնել

